

ת"פ 44477/12/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י נגד בן חגי דאבוש

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 44477-12-13 מדינת ישראל נ' דאבוש(עציר)

בפני בענין: כב' השופט אביב שרון
מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י
נגד
בן חגי דאבוש (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד עידו רז

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בעבירה של התפרצות למקום מגורים על מנת לבצע גניבה, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי הכרעת הדין, הנאשם חיפש דירה להשכרה ביישוב עץ אפריים. הוא הגיע לבית המתלוננים, אשר לא שהו בבית באותה עת, פתח את דלת ההזזה האחורית של הבית, אשר היתה סגורה אך לא נעולה, ונכנס אל הבית, זאת ללא רשות מבעלי הבית. הנאשם עלה למפלס העליון של הבית ופנה ימינה אל מאחורי דלפק שגובהו כמטר, ושהה בבית לכל הפחות כדקה.
בשלב זה נכנס בנו של בעל הבית, צעק אם יש מישהו בבית ולא נענה. הוא החל לעלות במדרגות אל עבר המפלס העליון והבחין בנאשם מימינו, כשהוא כפוף בעמידה שפופה. הנאשם עטה כפפות על ידיו וכובע גרב על ראשו. הנאשם סירב למסור את שמו, ולאחר מכן מסר שם כוזב. בהמשך, מסר הנאשם למתלונן תעודת זהות וכן, אמר לו כי נוכחותו בבית היתה תמימה והציע לו לגשת לשכן, אצלו התעניין קודם לכן בהשכרת דירה. הנאשם אף הסכים כי המתלונן יצלם אותו.
3. התביעה עותרת להשית על הנאשם 24 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.
התביעה הפנתה לעברו הפלילי העשיר של הנאשם, לעובדה שריצה מאסרים בפועל ולכך שבעת ביצוע העבירה היה אסיר ברשיון, אשר ביצע את העבירה זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר.
לענין נסיבות ביצוע העבירה, טענה התביעה כי מדובר בעבירת התפרצות אשר מפרה את זכותם הבסיסית של המתלוננים לפרטיות וכן קיים סיכון ופוטנציאל לעימות פיזי בין האזרחים שבינם נפרץ לבין הפורץ אשר נתפס בכף.

4.

ב"כ הנאשם עותר להסתפק בתקופת המעצר, למן 18.12.13 ועד היום.

לדבריו, הרשעותיו הקודמות של הנאשם אינן ממנן הענין; את העבירה נשוא כתב האישום ביצע כשהוא בעיצומו של תהליך שיקומי ולאחר ששחרר מן הכלא שחרור מוקדם; אין מדובר בעבירה שבוצעה בצוותא או בתחכום; לא נגרם נזק לאדם או לרכוש; הנאשם שיתף פעולה עם המתלונן ולא ניסה לתקוף אותו או להימלט. לדבריו, מדובר בנאשם "בגיר-צעיר".

ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה במסגרתה נגזרו עונשים בני 7 ו-8 חודשי מאסר, בנסיבות ביצוע דומות.

5.

הנאשם במילתו האחרונה ביקש שבית המשפט יתחשב בו. לדבריו, הוא רוצה להמשיך בהליך השיקומי אותו החל עם שחרורו ממאסרו הקודם. הנאשם הביע חשש לענין הפקעת רשיון האסיר שלו. כן הסביר כי שהייתו בכלא לא תיטיב עימו ואך תביא לדרדור מצבו.

6.

הנאשם הורשע בעבירה חמורה שהעונש הקבוע בצידה הוא 7 שנות מאסר.

הערך המוגן בעבירה בה ביצע הנאשם הוא שמירה על קניינו ורכושו של אדם. עבירות רכוש מן הסוג הזה, הן עבירות קלות לביצוע ותפיסת מבצעהן על ידי המשטרה היא מלאכה קשה.

בתי המשפט, על ערכאותיהם, קבעו כי עבירות הגניבה וההתפרצות הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" שעל בית המשפט לתרום תרומתו להפחתת נגע זה. זאת יש לעשות, בין היתר, על ידי הטלת עונשי מאסר לתקופות הולמות.

7.

הפסיקה הדנה בעבירות אלה מדגישה את הפגיעה בפרטיות שחווים "קורבנות" העבירה; את פוטנציאל הסיכון הגלום בביצוע העבירה, המתבטא בכך שלא ניתן לצפות התנהגותו של פורץ אשר בעל הדירה מפתיע אותו בעת ביצוע העבירה, והוא עלול להגיב בצורה תוקפנית ואלימה על מנת להשיג מבוקשו או על מנת להימלט מהמקום. עוד הדגישה הפסיקה את פוטנציאל הפגיעה ברכוש נוכח ביצוע עבירות אלו.

8.

במקרה שבפני, השיקולים שיובאו בחשבון לצורך קביעת העונש ההולם למעשה העבירה, הם אלה:

- כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם לא תכנן את ביצוע העבירה, אלא "ניצל" הזדמנות שנקרתה בדרכו - הוא חיפש דירה להשכיר באזור ונכנס לבית המתלוננים על מנת לבצע גניבה, היות והדלת האחורית של הבית היתה סגורה אך לא נעולה.

- הנאשם לא ביצע את העבירה בצוותא חדא עם אחר והעבירה לא בוצעה בתחכום מיוחד.

- לא נגרם נזק מביצוע העבירה, לא לדירה וכן, לא נגנב בסופו של דבר רכוש. אולם, אין לייחס לנסיבה זו משקל גבוה, שכן הנאשם הופתע על ידי המתלונן ולא הספיק להשלים ביצוע העבירה.

- משהופתע הנאשם על ידי המתלונן, אמנם התייצג בכזב כאחר, ואולם מיד לאחר מכן מסר למתלונן את תעודת הזהות שלו ואף הסכים כי המתלונן יצלמו.
- הנאשם לא הפעיל אלימות כלפי המתלונן על מנת להימלט או על מנת למנוע את זיהויו.
- לא נקבע בהכרעת הדין ממצא מפליל באשר לכפפות ולכובע.

9. לאור כל האמור לעיל, מתחם העונש ההולם במקרה שלפני הינו בין מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר.

ראה לענין זה רע"פ 4352/13, פלוני נ' מדינת ישראל, בו אושר עונש בן 24 חודשי מאסר (לא כולל הפעלת שני מאסרים מותנים) על נאשם - בעל עבר פלילי בעבירות רכוש - אשר התפרץ לדירת המתלונן, תוך שהוא נוטל את מפתח הדירה מארון החשמל ונכנס פנימה. המתלונן אשר הגיע לדירה, פגש בנאשם בסמוך למקלחת. בנסיבות אלה, דחף הנאשם את המתלונן וברח מן הדירה. המתלונן רדף אחר הנאשם והתקשר למשטרה. הנאשם נעצר על ידי השוטרים תוך כדי מנוסתו, כשהוא בתוך מונית.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אדגיש את אלה:

- הנאשם בעל עבר פלילי עשיר. בעברו הרשעות בגין עבירות קשר לפשע, הדחה למניעת עדות בבית משפט, מעשה סדום שלא בהסכמה חופשית ועבירות סמים. בעברו הרחוק (הרשעה משנת 2007) עבירות רכוש ואלימות. הנאשם ריצה עונשי מאסר ארוכים.
- הנאשם ביצע את העבירה נשוא כתב האישום זמן קצר ביותר לאחר ששחרר שחרור מוקדם ממאסר קודם. שחרור מוקדם מותנה, בין היתר, באמון שנותנת ועדת השחרורים בנאשם שיקפיד הקפדה יתרה בכיבוד החוק וימנע, עד כמה שניתן, מלבצע עבירות בכלל, ובתוך תקופת הרשיון בפרט. הנאשם מעל באמון זה ונכשל בביצוע עבירת רכוש.
- הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וניהל הליך הוכחות. בכך, אילץ את המתלוננים להגיע לבית המשפט, להעיד ולהיחקר על גירסתם. זכותו של נאשם לנהל משפט הוכחות, ואולם אין הוא זכאי להקלה בעונש, כפי שזכאי לה נאשם שמודה, נוטל אחריות וחוסך מזמנם של העדים ומזמנו של בית המשפט.

11. לאור האמור לעיל, ייקבע עונשו של הנאשם באמצע המתחם אותו קבעתי לעיל.

12. בשים לב לכלל השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו, 18.12.13.
- ב. 6 חודשי מאסר, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור, תוך 3 שנים

עמוד 3

מיום שחרורו מהכלא, עבירת רכוש מסוג פשע.

בשל העובדה כי הנאשם השתחרר ממאסר ארוך ומאז ביצוע העבירה הוא עצור עד לתום ההליכים, וכן, בשים לב לעובדה כי לא נגנב רכוש ולא נגרם נזק למתלוננים - אמנע מהטלת קנס או פיצוי.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשע"ד, 21 יולי 2014, במעמד הנוכחים.

ב"כ המאשימה פטור מהתייצבות על פי בקשתו.